

Caro pouco de corazón:

Nesta fase da vida, felices para min, eu tiña que desempeñar o mellor papel, o seu home aínda me lembro das primeiras palabras que dixó, o día no que vin a súa foto, a nosa primeira imaxe da cámara. , mais precisaba de máis, escoitar a túa respiración, que o contacto da súa pel, cheirar o perfume do seu corpo e especialmente para ver a penetración dos seus ollos, que a pantalla da cámara non ía deixar pasar. Fomos feitos un para o outro , ou dez mil quilómetros, ou un océano no medio, non foi un obstáculo para a nosa primeira reunión, e non máis, teño a México. Se Hernán Cortés conquistou un imperio, porque eu non estaba indo a gañar o teu corazón?. Destino é caprichoso e amor durante o plan de viaxe como superar o medo, a dicir-lle, coma ollar para ti, todo por nada, porque o ve, todo foi esquecido. Alí estaba esperando unha multitude, eu olhei, que me mirou, ollou para si e do mundo, e as persoas, maletas, todo desapareceu, estaba só eu e ti, o resto fíxose invisible.

seu rostro me cara vostede, un nó na gorxa, o sorriso nervioso, tremores nas mans, cócegas no estómago. A cada paso que me deu dous. Olle nos seus ollos e na súa retina podía ver reflectido un amor puro, sincero, nós bico, curto, pero eu aprendín a abrazo eterno nós, as súas mans na miña cintura eo seu cabeza no meu ombreiro, e non tiñan nada, e ninguén vai romper o vínculo que chegou co saúdo que podía sentir a respiración, escoitar o latexo do teu corazón, puntuada coa miña, pom, pom, pom.

Pasamos quince días xuntos, días que eu fixen horas, un curto espazo de tempo, pero viviu con intensidade, que recorda da despedida? triste como moitas veces era todo, porque tivemos en forma de nosos soños, buscando as nosas vidas, planificación noso futuro Vostede chegou a España, valente e determinado, foron deixando todo para compartir a súa vida comigo, como eu podería corresponder todo o que foron sacrificados? só con amor, máis amor.

Un amor que reciben máis, máis amor e deulle cinco twenty-outubro nos casamos, como era a miña e eu a súa, dúas ánimas en un corazón derretido Grazas por todo que me deu, para iluminar miñas mañás en me dar unha sorriso todos os días, por ser miña amiga, amante e esposa e fillo teñen en común, grazas. A vida é un soño e os soños, soños son, que é a miña vida, meu soño, meu amor.

MóBu